

2) Artykuł 32 dyrektywy 2001/24 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, by przepis prawa krajowego, taki jak art. 98 ustawy nr 161/2002 o instytucjach finansowych z dnia 20 grudnia 2002 r., zmienionej ustawą nr 129/2008 z dnia 13 listopada 2008 r., który zakazuje wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji finansowej, od momentu gdy zacznie ona korzystać z moratorium lub zawiesza takie skargi, wywoływał skutki względem środków zabezpieczających, takich jak w postępowaniu głównym, podjętych w innym państwie członkowskim przed ogłoszeniem moratorium.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-95/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Uregulowanie krajowe przewidujące mniejszość blokującą 20 % dla podjęcia niektórych decyzji przez akcjonariuszy spółki Volkswagen AG)

(2013/C 367/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Schwarze, J. Möller i J. Kemper, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełne wykonanie wyroku Trybunału z dnia 23 października 2007 r. w sprawie C-112/05 Komisja przeciwko Niemcom dotyczącej naruszenia art. 56 ust. 1 WE — Uregulowanie krajowe przewidujące wyjątkowo większość przekraczającą 80 % dla podjęcia niektórych decyzji przez akcjonariuszy spółki Volkswagen SA, umożliwiając tym samym krajowi związkowemu Dolnej Saksonii posiadającemu 20 % tych akcji zablokowanie takich decyzji — Obliczenie sankcji: skumulowana zapłata okresowej kary pieniężnej i ryczałtu

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Stuttgart — Niemcy) — Herbert Schaible przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-101/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 21/2004 — System identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz — Obowiązek elektronicznego indywidualnego znakowania — Obowiązek prowadzenia rejestru gospodarskiego — Ważność — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Swoboda przedsiębiorczości — Proporcjonalność — Równość traktowania)

(2013/C 367/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Herbert Schaible

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Stuttgart — Ważność art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5, s. 8), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1560/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. (Dz.U. L 340, s. 25), w świetle Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 15 ust. 1 i art. 16 — Proporcjonalność systemu indywidualnej identyfikacji owiec i kóz

Sentencja

Analiza przedstawionych pytań nie wykazała żadnego elementu, który mógłby mieć wpływ na ważność art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 3 akapit pierwszy, jak również pkt 2 części B załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 933/2008 z dnia 23 września 2008 r.

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.